

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3015/2021
17.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда из Београда, против тужених АА из ..., ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Терзић, адвокат из ... и сада покојне ВВ, бивше из ..., чији су правни следбеници ГГ и ДД, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Терзић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 33/19 од 09.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 33/19 од 09.05.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 276/14 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, укинута је клаузула правноснажности и клаузула извршности, којима је снабдевена пресуда Вишег суда у Београду П 276/14 од 12.02.2015. године, исправљена решењем истог суда П 276/14 од 17.06.2015. године, а којим клаузулама је потврђено да је наведена пресуда правноснажна дана 09.09.2015. године и извршна у ставу првом и четвртом изреке дана 19.10.2015. године, у односу на сада покојну тужену ВВ, бившу из Ставом другим изреке, утврђен је прекид поступка П 276/14 у односу на сада покојну тужену ВВ из

Решењем Вишег суда у Београду П 276/14 од 17.06.2015. године, исправљена је пресуда истог суда П 276/14 од 12.02.2015. године, тако што се у ставу другом и трећем изреке исте, уместо означених имена тужених другог и трећег реда „ЂЂ“ и „ЕЕ“, имају означити имена тужених другог и трећег реда „ББ“ и „ВВ“.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 33/19 од 09.05.2019. године ставом првим изреке, одбачена је, као недозвољена жалба тужених АА, ББ и правног следбеника сада покојне ВВ – ДД, изјављена против решења Вишег суда у Београду П 276/14 од 19.10.2018. године. Ставом другим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба правног следбеника сада покојне тужене ВВ – ДД изјављена против решења Вишег суда у Београду П 276/14 од 17.06.2015. године.

Против решења другостепеног суда тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужених, у смислу члана 399. у вези члана 412. став 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је у овој парници донео пресуду П 276/14 од 12.02.2015. године којом је одлучено о тужбеном захтеву, која је исправљена решењем П 276/14 од 17.06.2015. године, а потврђена пресудом Апелационог суда у Београду од 09.09.2015. године и иста је постала правноснажна дана 09.09.2015. године и извршна у ставу првом и четвртом дана 19.10.2015. године. Поднеском од 16.10.2015. године пуномоћник правних следбеника сада покојне тужене ВВ обавестио је суд да је тужена ВВ преминула у току другостепеног поступка дана ...2015. године, достављајући доказе из којих произилази правни интерес његових властодаваца за подношење предлога – достављањем оставинског решења иза покојне тужене ВВ. Сада покојна тужена ВВ је преко пуномоћника примила је решење о исправци од 17.06.2015. године и пресуду Апелационог суда у Београду од 09.09.2015. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд, а што је потврдио и другостепени суд, је одлучио да се укине потврда правноснажности којом је предметна пресуда снабдевена у односу на њу сада покојну ВВ, применом одредбе члана 93. став 1. ЗПП, јер она није уредно примила наведене судске одлуке, с обзиром да је пуномоћје тужене ВВ престало њеном смрћу. Како је тужена ВВ преминула у току другостепеног поступка, применом одредбе члана 222. став 1. тачка 1. ЗПП, утврђен је прекид поступка у односу на њу. Приликом доношења оба решења првостепени суд је имао у виду да се предметни парнични поступак водио ради дуга и да тужени у овој правној ствари као солидарни дужници нису били и нужни супарничари, јер је тужилац за целокупни износ накнаде за уређивање градског грађевинског земљишта могао да тужи сваког овде туженог засебно, сходно одредби члана 414. Закона о облигационим односима, па је потврда о правноснажности и извршности укинута само у односу на сада покојну тужену трећег реда и прекид поступка је утврђен само у односу на њу.

Из тих разлога је другостепени суд правилно одбацио, као недозвољену, жалбу тужених АА и ББ и правног следбеника сада покојне ВВ – ДД. Наиме, у овој правној ствари донета је првостепена пресуда 12.02.2015. године, исправљена решењем истог суда од 17.06.2015. године, којом су обавезане тужене да тужиоцу на име дуга солидарно плате износ од 17.937.869,71 динара, са законском затезном каматом на износ главног дуга од 12.290.759,87 динара од 13.06.2013. године до исплате. Одбијен је противтужбени захтев којим су тужени тражили да суд утврди да постоји потраживање према тужиоцу у износу од 22.043.760,00 динара са законском затезном каматом о 14.03.2013. године до исплате и у делу којим су тужени тражили да суд пресудом обавезе тужиоца да им плати износ од 13.811.825,00 динара, са законском

затезном каматом од 14.03.2013. године до исплате, те су обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 217.460,00 динара. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4009/15 од 09.09.2015. године, потврђена је напред наведена пресуда исправљена решењем, а жалба тужених одбијена као неоснована. Предмет тужбеног и противтужбеног захтева је новчано потраживање проистекло из уговора који су тужени као инвеститори закључили са тужиоцем, а у вези накнаде за уређивање грађевинског земљишта за изградњу објекта у улици ... број ...

Одредбом члана 414. Закона о облигационим односима прописано је да сваки дужник солидарне обавезе одговара повериоцу за целу обавезу и поверилац може захтевати њено испуњење од кога хоће све док не буде потпуно испуњена, али када једном дужник испуни обавезу, она престаје и сви се дужници ослобађају (став 1.) и од више солидарних дужника, сваки може одговорати са другим роком испуњења, под другим условима и уопште са различитим уступањима (став 2.).

Одредбом члана 199. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, прописано је да више лица могу једном тужбом да туже, односно буду тужени (супарничари), ако су у погледу предмета спора у правној заједници или ако њихова права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа, док је одредбом члана 203. истог закона прописано да је сваки супарничар у парници самостална странка и његове радње или пропуштања не користе нити штете другим супарничарима.

Одредбом члана 204. Закона о парничном поступку, прописано је да ако се по закону или због природе правног посла спор може решити само на један начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), сматрају се они као једна парнична странка, тако да се кад поједини супарничари пропусте коју парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари протеже и на оне који те радње нису предузели.

Према ставу Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбацили жалбе, као недозвољене. Имајући у виду предмет спора, јасно је да су тужени солидарни дужници и дакле супарничари, а не јединствени супарничари, што у конкретном случају значи да тужене АА и ББ нису овлашћени да изјаве жалбу против решења од 19.10.2018. године, с обзиром да се исто не односи на њих, због чега је њихова жалба недозвољена. Правни следбеник сада покојне тужене ВВ – ДД нема правни интерес за изјављивање жалбе на решење којим је укинута клаузула правноснажности и извршности на пресуду и решење о исправци и утврђен прекид поступка, у односу на њеног правног претходника сада покојну тужену ВВ, у односу на коју би иначе прекид поступка наступио по самом закону, моментом њене смрти.

Имајући у виду да је укинута клаузула правноснажности и извршности на првостепену пресуду и утврђен прекид поступка у односу на сада покојну тужену ВВ, њен правни следбеник ДД нема правни интерес за изјављивање жалбе против решења којим је исправљена првостепена пресуда.

Одредбом члана 412. став 3. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којом се изјављена ревизија одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије.

Ради наведеног, другостепени суд основано закључује да су изјављене жалбе недозвољене.

Како су побијаним решењем жалбе тужене правилно одбачене, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић